

Diepenheimse fotograaf Ruben Meijerink brengt landbouw in Himalaya in beeld

Nepalese boeren redden zichzelf

Ruben Meijerink uit Diepenheim krijgt als agrarisch fotograaf veel te zien op gebied van innovatie en ontwikkeling in de Nederlandse land- en tuinbouw. In Nepal, waar de landbouw in de kinderschoenen staat, bekeek en fotografeerde hij afgelopen zomer hoe de lokale boeren op grote hoogte te werk gaan. Een impressie uit het Himalaya-gebergte.

Door: Ruben Meijerink
Fotografie: Ruben Meijerink

Het spaarzame vlakke land in Nepal wordt optimaal gebruikt. Bisnu Maya laat trots haar drie gereedschapstukken zien om al haar land te bewerken. Meer heeft ze niet nodig.

Trekkers kunnen hier niet komen en landbouwmachines zijn veel te duur. Op 2.500 meter hoogte is het land niet makkelijk te bewerken, maar een dorp in Nepal is afhankelijk van de agrarische inkomsten.

Om het dorp van Bisnu Maya te bereiken moet je vanaf de dichtstbijzijnde busstop nog anderhalf uur lopen over smalle bergpaadjes. De rivierbedding is vruchtbaar, er staat een mooi groen rijstgewas op, maar in het regenseizoen kan de rivier verraderlijk zijn. Het water kan in zijn woestheid grote stukken land meenemen.

Op de hoger gelegen stukken staat graan, aardappelen, bloemkool, pepers en andere groentes. Ieder huis lijkt wel een buffel, een koe of een paar geiten onder een afdakje te hebben staan. Hoewel schaalvergroting hier een vaag begrip is, vinden in het dorp van Bisnu Maya (van ongeveer honderd gezinnen) wel degelijk veranderingen plaatst in de landbouw. Zo investeert de Nederlandse stichting Ifcon in de ontwikkelingen van dit soort afgelegen dorpen in Nepal.

Agrarische trainingen

Niet alleen geeft Ifcon trainingen in de teelt en veehouderij en verstrekt zij microkredieten, maar ook krijgt de bevolking taallessen. Het verbetert de levensomstandigheden zichtbaar. Nakul Neupane geeft namens de Nederlandse stichting agrarische trainingen. Het lastig te bewerken land en de zware levensomstandigheden doen niets af aan de motivatie van de lokale bevolking. De kennis is niet te vergelijken met wat wij in Nederland weten, maar er is wel degelijk een beleid te ontdekken. Zo wordt op kleine schaal een mesthoop en een composthoop gecreëerd, insecten op de gewassen worden bestreden met een mengsel met als basis menselijke urine (!). Bovendien krijgt het vee naast het gras een brij van graan en gekookt water, kent het bouwplan een rotatiesysteem van diverse gewassen en wordt er voorzichtig gebruik gemaakt van kassen.

roduceerd. De koe geeft hier nu gemiddeld slechts tien liter melk per dag. Toch is dit veel meer dan de twee liter die de oorspronkelijke Nepalese koe kan geven. Een buffel geeft zo'n acht liter melk, maar met een erg hoog vetpercentage. Om een boerengezin te helpen, zet stichting Ifcon de buffel als een duurzame investering in. Het dier geeft tijdens zijn leven een goede opbrengst aan melk en later mag hij worden geslacht voor het vlees. De koe niet, want die is in het hindoeïstische Nepal heilig.

Ebindra Neupane, projectvoorzitter van Ifcon, heeft het idee bedacht om een geit of buffel te schenken aan een Nepalees gezin. Het dier wordt goed onderhouden en het gezin profiteert van zijn productie. Wanneer de geit of buffel een jong krijgt, dan moeten zij de eerstgeborene afstaan aan een ander Nepalees gezin. Op deze manier is de aankoop van een geit of buffel een duurzame investering voor een ontwikkelingsorganisatie.

Met relatief kleine investeringen, een goede toezicht en begeleiding kan een ontwikkelingsorganisatie als Ifcon het leven van veel Nepalese mensen een stuk aangenamer maken. De waardering van bijvoorbeeld Bisnu Maya en haar dorpsgenoten is groot, haar zelfredzaamheid is haar trots en dat straalt ze uit.

Met behulp van een microkrediet is in een verderop gelegen dorp een melkcoöperatie opgericht. Het melk en kaasfabriekje telt 82 aandeelhouders. De machine en de hulpmiddelen om het vetpercentage te meten, dragen bij tot een verbeterde productie. Vandaag is 230 liter melk uit één dorp opgehaald, dat is meer dan het gemiddelde van honderdzesentwintig liter. De fabrieksarbeiders maken van de melk ghee en churpi (gedroogde brokjes kaas) op eenvoudige wijze. De grote pan met melk wordt in de open lucht door middel van een paar brandende brokken hout aan de kook gebracht, terwijl een stuk of vier mensen de kaaspulp met de handen droog kneden.

Tien liter melk

Ongeveer tien jaar geleden is in Nepal de Jersey koe geïm-

Bisnu Maya met haar eenvoudige landbouwgereedschappen.

Nakul Neupane (l) geeft agrarische trainingen.

Sharmila Pahari bestrijdt insecten met een mengsel van onder meer menselijke urine.

Brokken kaas worden in Nepal met de hand gemaakt.

Koeien melken. De Jersey-koe geeft in Nepal gemiddeld 10 liter per dag.

Een Nepalese moeder overhandigt een geit aan een moeder van een ander gezin. De overdracht is een onderdeel van een project van Ifcon.